

Přejeme pěkné letní dny a odpočinek, nezapomínejme však, že volby nepočkají!

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

Ročník 30
číslo 6
10. června 2021

**Po přečtení
předej
dalšímu!**

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

PŘED LÉTEM

Nebývá zvykem, abychom se na stránkách Echa vraceli k uplynulým událostem. Tentokrát si však dovolím učinit výjimku. Považuji totiž za správné, ještě jednou zde veřejně poděkovat všem organizátorům, kteří se podíleli na oslavách osvobození jednotlivých městských částí, Brna a celého Československa slavnou Rudou armádou u jednotlivých pomníků a památníků napříč celým městem. Byli totiž v podstatě jediní, kteří se letos této čestné povinnosti zhostili. Ocenil to i generální konzul RF pan Alexandr A. Kalačev v dopise zasláném na MěV KSČM. Jeho text otiskujeme na jiném místě.

Zrovna tak byli komunisté jedinými, kteří na veřejnosti oslavili 1. máj a přihlásili se tak jednoznačně k odkazu tohoto mezinárodního svátku práce. Organizátorům, ale i všem účastníkům tak po právu patří naše poděkování. Totéž se týká i dalších akcí, informovali o nich Haló noviny proto jen stručně připomenutí: Sobota 22. května byla věnována připomenutí 100. výročí založení Komunistické strany Československa a komunistického hnutí v našich zemích. Před budovou MěV se uskutečnilo veřejné shromáždění občanů v jehož závěru byl na počest zakladatelů KSČ i jejich pokračovatelů slavnostně zavěšen na budovu věnec z rudých karafiátů. Následovalo veřejné zasedání městského výboru. Úvodní projev přednesl místopředseda ÚV s. Milan Krajča, na jeho slova navázal další přítomný místopředseda ÚV s. Stanislav Grospič. V následující diskusi zaznělo 28 diskusních příspěvků členů MěV, členů strany i bezpartijních. Na závěr účastníci přijali Prohlášení účastníků veřejného zasedání MěV u příleži-

tosti oslav 100. výročí založení KSČ. Slavnostní den byl ukončen společenským večerem, na němž přítomným zahráli a zazpívali Josef Bouda a Radek Verner – Karel Gott revival Morava.

V neděli 30. května se uskutečnil Dětský den. Opět si troufám tvrdit, že KSČM byla jedinou politickou stranou či hnutím, která nezapomněla na Mezinárodní den dětí a zorganizovala pro ně poutavý den, což ocenila řada přítomných rodičů. Mimo plnění celé plejády soutěžních úkolů se děti mohli například svést na ponících, zastřílet si ze vzduchovky či se vyřádit ve skákacím hradě. Celé akci přálo i příjemné počasí. (viz fotky v Echu)

Pokud tedy shrnu uvedené, závěr dubna i květen jsme měli po dlouhé době společensky opravdu bohatý. Proto ještě jednou velké poděkování jak organizátorům jednotlivých akcí, tak všem účastníkům, kteří se navzdory příslušným protikoronavirovým opatřením na jejich úspěchu podíleli.

Pokud uvádím co bylo, nemohu zapomenout na již odvolaná opatření přijatými v souvislosti s bojem s Covidem. Chci být optimistický a věřit, že se postupně budeme vracet „do normálu“. Že se tak postupně děje poznáváme například podle toho, že nás v šalinách, autobusech i trolejbusích opět obtěžují batohy na zádech žáků a studentů, kteří nerespektují příslušná nařízení Přepřavního řádu DPMB.

Aleš Růčka

CO BUDE DÁL? V.

Aleš Růčka

Diskuse týkající se změny vedení strany dospívá v současné době (snad) ke konci. 29. května se sešlo mimořádné jednání ÚV, které se zabývalo žádostí více než jedné třetiny okresních výborů o svolání mimořádného sjezdu v souladu s článkem 67 Stanov KSČM. S údivem však zjišťujeme, že v usnesení mimořádného zasedání ÚV o tom není ani zmínka!

Že ÚV o žádosti na svolání mimořádného sjezdu jednal tak víme pouze od novinářů, především z informací ČTK a Haló novin. Podle těchto zdrojů s. Filip před novináři prohlásil: „*Většina členů ústředního výboru je přesvědčena, že je důležitější se soustředit na práci navenek a vnitřní záležitosti strany můžeme řešit až po volbách.*“ O té většině si dovolím pochybovat, neboť od členů ÚV znám výsledek hlasování – pro svolání mimořádného sjezdu bylo 38 členů, proti 37 členů. Kvorum pro schválení návrhu bylo 40 hlasů. To znamená, že někteří členové se hlasování zdrželi či vůbec nehlasovali, jinými slovy bylo jim to jedno. Nevidím důvod, proč by Tito měli být zařazeni do jakési většiny. Podstatnější otázkou však je, proč ÚV o svolání mimořádného sjezdu vůbec hlasoval, když jej měl v souladu s již zmíněným článkem 67 stanov rovnou svolat. Tento článek obsahuje tři možnosti pro svolání mimořádného sjezdu, přičemž z textu je zřejmé, že tyto možnosti jsou si postaveny na roveň a stačí tedy naplnit jednu z nich. Podle ČTK s. Filip k tomu uvedl: „*Ani jedna z těch podmínek nebyla splněna, byla pouze splněna podmínka jedné třetiny okresních výborů, které o to požádaly.*“ MěV KSČM v Brně je přesvědčený, že nedošlo k naplnění uvedeného článku a tím tedy k porušení Stanov KSČM. Přijal k tomu stanovisko, které jako podnět pro jednání zaslal předsedkyni Ústřední rozhodčí komise.

Na pořadu jednání mimořádného zasedání ÚV byly rovněž další body. Schválil Stanovisko k aktuální mezinárodně-politické situaci (mimochoodem, v usnesení je slovo mezinárodně vypuštěno) a vzal na vědomí úvodní vystoupení předsedy ÚV. Projednávala se rovněž otázka, jak se mají poslanci KSČM zachovat při hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. ÚV se shodl, že se budou řídit doporučeními okresních a krajských výborů. Soudruh Filip k tomu uvedl: *Chodí mi rozhodnutí městských výborů a okresních výborů a musím říct, že zatím*

nezaznamenávám žádný náznak toho že by KSČM měla pozitivně hlasovat proti vyslovení nedůvěry. Názory oscilují mezi tím nechat vládu s důvěrou, případně udělat nějaký krok, který nás oddělí od navrhovatelů, tedy od pravice. ... Nemysli si, že nám uškodí případný odchod ze sálu, nebo zdržení se. Lidé uvidí, že jsme se oddělili jak od vlády, tak od pravicové opozice.“ Dnes již víme, že poslanci KSČM opustili při tomto hlasování sněmovní sál. Pro doplnění informace dodávám, že tímto problémem se MěV KSČM v Brně za účasti dvou místopředsedů ÚV – s. Grospiče a Krajčí zabýval na svém veřejném zasedání 22. května na němž přijal prohlášení, v němž poslancům doporučil, aby aktivně vyslovili vládě nedůvěru. Odchod ze sálu nedoporučil, neboť má za to, že k tak vážné otázce je třeba se vyjádřit jednoznačně, jinak jde o výraz oportunismu.

V tuto chvíli je tak zřejmé, že sjezd strany se sejde po již třikrát odloženém termínu až po parlamentních volbách – 27. a 28. listopadu. Odpověď na otázku v titulku je tak zřejmá. Máme prostor, abychom se zcela věnovali přípravě na podzimní parlamentní volby. O jejich významu se nemusíme přesvědčovat. Teď se musí veškeré názorové proudy uvnitř strany spojit! Víme, že strana je dnes rozdělená v podstatě na dvě silné skupiny (+ jednu minoritní). Jedna skupina požaduje změnu vedení strany v co nejbližším čase. Zdůvodňuje to tím, že jedině tento krok přinese úspěch ve volbách. Současně připouští, že by to mohlo být impulsem k tomu, že část členů stranu opustí, stejně jako voliči – sympatizanti. Druhá skupina požaduje, aby změnu vedení řešil až řádný sjezd, který je svolán po volbách. Zdůvodňuje to tím, že jedině tak může strana ve volbách uspět.

Současně připouští, že to může být impulsem k tomu, že část členů stranu opustí, stejně jako voliči – sympatizanti. Jak jsem se zmínil. Je zde ještě třetí – minoritní skupina. Je to část členů, které je to v podstatě jedno, této diskuse se nezúčastňuje, spíše uvažuje, zda k volbám vůbec půjde. Jak jsem již uvedl, po posledním – mimořádném zasedání ÚV musí být navzdory rozdílným názorům nad řešením vnitrostranické krize **jediným zájmem strany, aby se všichni její členové semkli v úsilí za příznivý volební výsledek.**

(Dokončení na str. 3)

CO BUDE DÁL? V.

Nyní tedy bude záležet na každém z nás – členech i sympatizantech, abychom se aktivně zapojili do procesu, který stranu k tomuto cíli dovede. Aktivní účast na samotných volbách je samozřejmostí, ale to je otázka až října. Již dnes je však třeba, abychom se všichni zapojili do volební kampaně. Jde to zcela jednoduše, nehleděme v tom žádnou vědu. **Stačí prostě mluvit s lidmi.** A to při každé příležitosti. Vždy existuje možnost převést hovor tím potřebným směrem. Pro zajištění příznivého volebního výsledku nesmíme rovněž podcenit jednu skutečně důležitou věc: zajištění delegování zástupců strany do všech okrskových volebních komisí. Zkušenosti z minulých voleb, potvrzených i soudním rozhodnutím ukazují, že v počítání hlasů dochází, slušně řečeno k jistým „omylům“ v neprospěch kandidátů KSČM. Aby se tak nestalo na podzim, je naprosto nezbytné zajistit našeho zástupce ve všech 370 komisích. Úkol to rozhodně není jednoduchý. Proto na něm výbory základních organizací již pracují. Přivítáme zájem všech, členů i sympatizantů, kteří budou ochotni se do práce okrskových volebních komisí zapojit. Zájemci mohou kontaktovat výbory ZO, či přímo MěV KSČM v Brně. Mimochodem, jedná se o poměrně lukrativní přivýdělek.

Pokud se rozepisují na téma co bude dál, nemohu opomenout pozvání na již 5. ročník Brněnského odborného semináře, který se bude zabývat tématem ***Současná levice – charakter a možnosti*** a uskuteční se v sobotu 19. června od 10 do 16 h. v sále MěV KSČM v Brně na ul. Křenové.

SVÁTEK PRÁCE A PAPEŽ FRANTIŠEK

Svátek práce jsme si připomenuli v Brně setkáním za přísných opatření. Papež schválil o svátku sv. Josefa 1. května sedm nových označení. Ochránce všeobecné církve lze vyzvat také jako Ochránce Vykupitele, Božího služebníka, Služebníka spásy. Další čtyři pocházejí z apoštolského listu Otcovským srdcem papeže Průvodce těžkými časy, Ochránce vyděděných, Ochránce chudých. Kongregace pro bohoslužbu a svátosti při jejich tvorbě vyšla z učení papežů Pavla VI., Jana Pavla II. a Františka.

Karel Janiš

(viz Katolický týdeník 19 ze 4. - 10. 5. 2021)

Předseda MěV KSČM Martin Říha obdržel dopis od generálního kon- zula Ruské federace v Brně (uvá- díme doslovné znění):

Vážený pane předsedo,

bylo mi velkou ctí se s Vámi zúčastnit pietních aktů, které byly věnovány 76. výročí osvobození Československa a vítězství nad hitlerovským nacismem.

Zachování historické paměti o událostech druhé světové války je naší morální povinností vůči generaci vítězů. Velmi si vážíme péče o pomníky a pohřebiště sovětských vojáků a důstojníků, kteří obětovali své života v boji za osvobození slovanských národů od fašismu. Pro klidnou budoucnost našich dětí a vnoučat nesmíme zapomínat na trpká a krutá poučení z druhé světové války.

Upřímně doufám, že příští rok veřejné akce už nebudou podléhat přísným provicovidovým omezením a že budeme moci společně plnohodnotně oslavit 77. výročí Velkého vítězství.

S úctou generální konzul Alexander Kalačev

MDD SE VYDAŘIL

JAK DÁLE VE STRANICKÉ PRÁCI

Dne 22. 5. 2021 zorganizoval MěV KSČM Brno zase jednu úspěšnou akci – k 100. výročí založení KSČ. Přes dodržování zdravotních opatření byla účast značná. O významu svědčí i účast dvou místopředsedů ÚV KSČM – Milana Krajčí a Stanislava Grospiče.

Hlavní referát přednesl s. Krajča. Zdůraznil, že si připomínáme pravdivou historii. Kořeny komunistů jsou starší než vznik KSČ (viz Manifest KS). Stará sociální demokracie v 1. světové válce zradila. Ani v poválečném období nenaplnila očekávání lidí. Také by se nemělo zapomínat na dění v Rusku. VŘSR ukázala cestu, měla vliv na vznik silné KSČ (KSČ nebyla první komunistickou stranou u nás). Pro nás je rozhodující, kdy se marxistická levice prohlásila za KSČ, tj. 14. - 16. 5. 1921 v Národním domě v Karlíně. B. Šmeral tak zformoval masovou komunistickou stranu, která byla předvojem nového života.

Foto JK

V první republice se postavila do čela boje, prokázala se jako významná komunistická strana. 1929 se nám nevyhnula krize. Do čela strany se dostávají noví lidé (v čele s K. Gottwaldem). Komunisté se postavili proti Hitlerovi. V době 2. světové války prokázali hrdinství, což mnozí zaplatili svými životy (uvádí se 25 - 35 tisíc členů KSČ).

V poválečném období dochází ke změně – 4. 5. 1945 se KSČ stala součástí vlády ČSR. 26. 5. 1946 ve volbách KSČ dosáhla 40 % v českých zemích. Další 40leté období – přes různé problémy – patří k nejlepším létům. V roce 1989 přišla porážka. Nastoupilo rozbití Československa, falšování dějin, bylo co rozkrádat.

Strana nyní prochází krizí, ztrácí voliče, nezískává členy. V patách máme novou hospodářskou

krizi. Bude narůstat nezaměstnanost. Ohniska válek se k ČR stále více přibližují. Komunisté by měli být schopni se proti tomuto postavit.

S. Grospič v rámci diskuse na veřejném zasedání MěV KSČM zhodnotil současnost a nastínil, jak dál, pokud nemáme opakovat volební neúspěchy. Početná diskuse přítomných prokázala názory a stanoviska značně rozdílná.

Alespoň některé z nich. Strana musí udělat maximum, aby i nadále měla zastoupení v Parlamentu. K tomu máme velký volební program a základní volební program (určený pro veřejnost).

KSČ si prošla svoji cestu, včetně některých chyb. Rok 1968, v jeho hodnocení nejsme jednotni. Byla to výhra nebo prohra? Rok 1989 = prohra

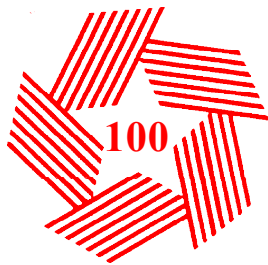
KSČ. Chyby z KSČ jsme si přenesli i do KSČM. Strana je dnes nejednotná. Přijatá usnesení si každý člen vysvětluje jinak, nikoho nic nezavazuje. Jen částečnou omluvou je dlouhodobé odkládání sjezdu ze zdravotních příčin.

Jako příklad současných rozporů je například podpora (nepodpora) nynější vlády. Jaký je rozdíl v podpoře

multimiliardáře, předsedy vlády nebo být na pozicích našich úhlavních protivníků (ODS, Piráti ...)? Žádný!

Co zbývá dodat? Že ani kandidatura některých členů KSČM na poslance není dobrá. Nemáme podporu mládeže. ÚV KSČM by se měl vrátit k V. I. Leninovi, k ideové výchovné činnosti. Všichni členové KSČM by si měli prostudovat Stanovy KSČM a hlavně je dodržovat. Jen tak se nám podaří, že všichni členové KSČM půjdou k volbám (včetně využití přenosné urny) a budou volit KSČM, že schopní komunisté budou získávat pro KSČM dosud nerozhodné voliče. Zbývá nám věřit, že KSČM předvolební situaci zvládne a výsledek voleb bude pro KSČM úspěšnější, než byl v minulých volbách.

Josef Vondrák

Jak pro mladé, tak i pro ty, které již zdobí šedý vlas, platí, že každodenně rozhodujeme o řešení záležitostí různého významu, které nastoluje život. **Občas se vyskytne i nějaký problém, se kterým si „nevíme rady“.**

Pro mnohé z těch starších bylo problémem zaregistrovat se k očkování proti covidu 19 - což s potutelným úsměvem a lehkostí, bravurně a v krátkosti vyřešili i vnuci-školáci. Naopak pro zmíněné školáky, ale i pro plnoleté mladé, to velmi často bývají daleko závažnější problémy a záležitosti. Patří k nim například rozhodování kam směřovat další život po absolování „základky“, zda k „řemeslu se zlatým dnem“ či k maturitě a jak potom dál. Do zaměstnání či na vysokou školu a co po ní, oženit či vdát se, založit rodinu a podobně? Jsou to jedny z těch velmi zásadních a závažných osobních životních otázek, jejichž dobrá, ale i problematická nebo i špatná rozhodnutí mají ti šedovlasí již „za sebou“.

Proto není ke škodě mladým **nepodceňovat životní zkušenosti těch starších**. Není totiž rozumné popřemýšlet o jakýchkoliv svých rozhodnutích nebo názorech až potom, co jsme je ze zbrklosti a nerozumnosti rozhodli, nebo vyslovili. Každému rozumnému člověku sluší posuzovat jak minulost, tak i názory či rady starší generace s přiměřenou pokorou. Každá doba, i ta současná, totiž navazuje na předchozí období a využívá všechny technologické, hospodářské a kulturní výtvořky, které minulé generace i současní důchodci vytvořili.

Proto například při rozhodování o tak závažném kroku, jako je volba celoživotní partnerky nebo partnera, není například k zaholení rada moudrého starého farmáře mladému zvěrolékaři Jammesi Herriotovi a autorovi čtivé a poučné knihy „*Když se zvěrolékař ožení*“, doporučená před jeho svatbou, která zní: „*Zatraceně dobře se nejdřív koukni na její matku, chlapče*“ a k ní dodal, že je vhodný i letmý pohled na to, jak se chová ke svému otci. Možná by potvrdili moudrost i všeobecnou prospěšnost této rady i také někteří naši starší občané, nebo i mladé již rozvedené páry, kteří byli takto poučeni opožděně, až svým vlastním prožitým životem.

S podobným přístupem, nadhledem a trpělivostí je však vhodné přistupovat i k mladým, z nichž někteří plně prožívají to tzv. „telecí období mladistvého nevázaného života“ naplněného občasnou docházkou na přednášky na vysoké, cestováním, někdy i příležitostní prací či mnohem častějším odskočením „na jedno či na několik“, hrazených ze sponzorských darů starostlivých rodičů.

S pocitem budoucích, ale dosud nedostudovaných inženýrů či doktorů, se někteří z nich domnívají, že již nyní mají monopol na rozum a jsou předurčení prosazovat a určovat, co je a co není demokracie. Byť těchto zmíněných, ale i dalších podobných dospívajících středoškoláků „*chvilkařů*“ není málo, netvoří však naštěstí většinu mladých. Jsou však „pouze jen hodně hlasití“, „aniž by jim došlo a uvědomili si komu vlastně slouží, čemu napomáhají a kdo jsou ti, kteří organizují nebo stojí v pozadí těch hluchých akcí, kterých bude po covidovém pástu a před parlamentními volbami zřejmě asi přibývat.

Na pořadu dne jsou pro nás, všechny voliče - mladé i staré občany - vážné úvahy koho podpořit svým hlasem, abychom nebyli znechuceni chováním a povolební činností stran a poslanců, které jsme zvolili. Také i v tomto případě se jedná o závažné rozhodnutí, jehož důsledky pocítíme velmi citelně každý z nás v každodenním životě i na možnostech uspokojovat naše potřeby a zájmy.

Vždyť již nyní si lze v tisku přečíst závažná kritická konstatování o představených prioritách volebních programů opozičních koalic. Například to, že koalice Pirátů a STAN má ekonomický program sestavený „šalomounsky až zvrátně“ tak, že „volič toužící po snížení dluhu Česka může skončit v pasti eura, i se zdaněním svých celoživotních úspor“, nebo že vstup do ERM II de facto povede k přijetí eura - jak uvádí hlavní ekonom Trinity Bank Kovanda v článku „U VOLEB POZOR NA ÚSPORY“.

O programu trojkoalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) tvrdí, že tato koalice zase „zjevně spoléhá na to, že většina voličů si program nepřečte, natož aby si udělala propočty jejich slibovaných priorit“ - tudíž, že jejich slib snížení dluhu o 220 miliard do roku 2025 je ve skutečnosti nereálný, při odmítání navýšení daní, ale i v rámci tzv. „antibyrokratické revoluce“ při propuštění 13 % úředníků, které může zajistit úsporu jen 4 - 5 miliard ročně.

Takže i v tomto případě bude asi velmi vhodná rada:

„Zatraceně pozorně a uvážlivě se koukni zpět na skutečnou politiku stran trojkoalice v minulosti a na chování a jednání všech těchto opozičních skupení v období pandemie, milý voliči, na to koho podporovaly a jak nekonstruktivním jednáním a obstrukcemi odmítaly souhlasit s návrhy sledujícími zlepšení sociálních podmínek života prostých občanů.“

22. června 1941 před 80 lety

S PROJEVEM VYSTOUPIL VJAČESLAV MICHAJLOVIČ MOLOTOV

Občané a občanky Sovětského svazu! Sovětská vláda a její šéf soudruh Stalin mě pověřili, abych učinil následující prohlášení:

„Dnes, ve čtyři hodiny ráno, bez předložení jakýchkoli nároků na Sovětský svaz, bez vyhlášení války, němečtí vojáci napadli naši zemi, zaútočili na naše hranice na mnoha místech. Vidíme, že byla bombardována z letadel naše města Žitomír, Kyjev, Sevastopol, Kaunas a některá další, přičemž bylo zabito a zraněno více než dvě stě lidí. Nálety nepřátelských letadel a dělostřelecká palba byly podniknuty také z rumunského a finského území. Tento neslýchaný útok na naši zemi je v dějinách civilizovaných národů bezpředmětný. Útok na naši zemi se stal přesto, že mezi SSSR a Německem byla uzavřena smlouva o neútočení a sovětská vláda čestně splnila všechny podmínky této smlouvy. Útok na naši zemi byl spáchán navzdory skutečnosti, že za celou dobu trvání této smlouvy německá vláda nikdy nemohla vznést vůči SSSR žádné nároky na plnění smlouvy. Veškerá odpovědnost za tento loupežný útok na Sovětský svaz zcela padá na německé fašistické vládce. Již po útoku německý velvyslanec v Moskvě Schulenburg v 5,30 hodin ráno mně jako lidovému ministru zahraničí udělal prohlášení své vlády o tom, že německá vláda se rozhodla přijít s válkou proti Sovětskému svazu v souvislosti se sousředěním části Rudé armády u východní německé hranice. V reakci na toto mnou a jménem sovětské vlády bylo konstatováno, že až do poslední minuty německá vláda nepředkládala žádné nároky k sovětské vládě, že Německo podniklo útok na Sovětský svaz, a to navzdory mírumilovnému postoji Sovětského svazu, a že je tím fašistické Německo označeno útočnou stranou. Jménem vlády Sovětského svazu musím také uvést, že ani v jednom odstavci se naše síly a naše letadla nedopustily narušení a prolomení hranic, jako k tomu došlo dnes ráno v prohlášení rumunského rozhlasu, že údajně sovětská letadla ostřelovala rumunské přistávací plochy. Je to lež a provokace. Stejnou lži a provokaci je celá dnešní Hitlerova deklarace, která se snaží zpětně svalit obvinění z nedodržování sovětsko-německého paktu Sovětským svazem. Nyní, když už se útok

na Sovětský svaz uskutečnil, dala sovětská vláda našim vojskům rozkaz odvrátit loupežný útok a vyhnat německé jednotky z území naší vlasti. Tato válka nám je vnucována, ne německým lidem a ne německými dělníky, rolníky a inteligenci, jejichž utrpení jsme dobře pochopili, ale bandou krvežíznivých fašistických vládců Německa, která zotročila Francouze, Čechy, Poláky, Srby, ale také Norsko, Belgii, Dánsko, Holandsko, Řecko a další národy.

Vláda Sovětského svazu vyjadřuje neochvějnou důvěru v to, že naše statečná armáda a námořnictvo a odvážní sokolové sovětského letectví se ctí splnit povinnost vůči vlasti, před sovětským lidem, a způsobí zničující ránu agresorovi. Není to poprvé, co se náš národ musí vypořádat s útočícím nepřitelem. Na Napoleonovu výpravu do Ruska reagoval náš národ domácí válkou a Napoleon utrpěl porážku, přišel ke svému kolapsu. To samé bude i s Hitlerem, který vyhlásil nové tažení proti naší zemi. Rudá armáda a celý náš národ opět povede vítěznou domácí válku o vlast, o čest, o svobodu.

Vláda Sovětského svazu vyjadřuje silnou víru v to, že veškeré obyvatelstvo naší země, všichni dělníci, rolníci, intelektuálové, muži a ženy se postaví s patřičným vědomím ke svým povinnostem, ke své práci. Celý náš národ musí být soudržný a jednotný jako nikdy předtím. Každý z nás by měl vyžadovat od sebe i od jiných disciplínu, organizaci, obětavost jaksepatří na sovětského vlastence, aby všechny potřeby Rudé armády, námořnictva a letectví zajistily vítězství nad nepřitelem. Vláda vybízí, občané a občanky Sovětského svazu, ještě pevněji se musíme spojit kolem naší velké vlasti, slavné bolševické strany, kolem naší sovětské vlády a kolem našeho velkého vůdce soudruha Stalina.

Nepřítel bude poražen! Vítězství bude naše!“

Propukla Velká vlastenecká válka sovětského lidu a jeho armády.

Na 5,5 milionu vojáků, 2700 tanků a 5000 letadel mělo bleskovou operací porazit první socialistický stát na světě. I když se hitlerovcům a je-

BABICE – 70

Před 70 lety – 2. července 1951 – došlo v této obci na Třebíčsku k události, která měla tragický průběh a závěr.

Toho dne večer byli v budově školy při jednání o rozpisu zemědělských dodávek přepadeni a zabiti ředitel školy, předseda MNV a organizace KSČ Tomáš Kuchtík, lesní dělník, místopředseda MNV Josef Roupec a dělník Bohumil Netolička. Zraněn byl dělník a předseda akčního výboru Národní fronty v obci František Bláha.

POHRANIČNÍ STRÁŽ – 70

Před 70 lety – 11. července 1951 – přijalo Národní shromáždění Zákon o ochraně státních hranic k zajištění výstavby socialismu před pronikáním nepřátel režimu s cílem narušovat klid a pořádek v zemi. Provádění zákona svěřil zákon do působnosti tehdy existujícího ministerstva národní bezpečnosti a jejich orgánů, zejména Pohraniční stráže. Službu v ní mají konat předem vybraní a spolehliví lidé. Služby u pohraničníků se počítala jako služba v armádě včetně hodností, platů a soudních pravomocí. Zákon uložil stanovit, kdy pohraničník smí při výkonu služby použít zbraň, na které území státu je zakázán vstup nebo je dovolen jen na zvláštní povolení. 11. červenec byl zapsán v kalendáři jako Den pohraniční stráže. I přes náročnou službu při ochraně hranic státu pohraničníci působili v místních pionýrských a svazáckých organizacích.

Vrazi – teroristická skupina v čele s Ladislavem Malým – se schovali v lánu obilí, v němž byli objeveni a po krátké přestrelce zneškodněni. Podobných případů bylo v té době na padesát – terčem útoků byli funkcionáři KSČ, MNV, JZD, stohy slámy a provozy již existujících JZD. Po listopadu 1989 je událost v Babicích prezentována jako provokace Státní bezpečnosti a Ladislav Malý jako její agent v hodnosti kapitána. Šlo prý o snahu státních orgánů zastrašit nepřátele JZD a vyřadit si s nimi účty.

Federální shromáždění schválilo 16. července 1991 Zákon o Federálním policejním sboru a o Sboru hraniční stráže. Zákon z roku 1951 ztratil platnost a Pohraniční stráž přestala existovat. Z vojáků z povolání se stali policisté a složili novou přísahu.

Kampaně v médiích činnost pohraničníků pomlouvaly a uskutečnilo se několik jednání u soudů o použití zbraně. Byli obžalováni z těchto důvodů členové předsednictva ÚV KSČ jako odpovědní za používání zbraní pohraničníky. V nakladatelství Orego vyšla v roce 2010 kniha Ve šlépějích Chodů, která podrobně objasňuje dějiny ochrany a obrany státních hranic v letech 1918-1992. Na Cínovci byl odhalen pomník všem, kteří při obraně hranic položili své životy a pomníčky vznikly i tam, kde přišel o život pohraničník. Stává se, že bývají potřísněny červenou barvou.

Karel Janiš

 jich spojencům podařilo obklíčit Leningrad, proniknout k Moskvě a ke Stalingradu a na Kavkaz, další průběh Velké vlastenecké války byl jiný. Proti ofenzívy u Moskvě v prosinci 1941, u Stalingradu v listopadu 1942 a u Kursku v létě 1943 rozhodly. Sovětská vojska postupně osvobodila dočasně okupované území Sovětského svazu a celou řadu zemí střední a jihovýchodní Evropy a počátkem května 1945 ukončila bojové operace v Berlíně a v Praze a jejím nejbližším okolí. Ztráty dosáhly přes 25 milionů mrtvých vojáků i civilistů, zničených 1700 měst a vesnic, 32 tisíc továren, 650 tisíc kilometrů železničních tratí, 980 tisíc kolchozů, 1876 sovchozů, 1980 strojních traktorových stanic. Hmotné škody dosáhly 679 miliard předválečných rublů. Jedině socialistické společenské zřízení bylo schopno odolat náporu nepřátelských vojsk a postupně obnovit normální život společnosti. Pánové z NATO, nezapomínejte na

poučení z minulosti, Napoleon i Hitler skončili totální porážkou pokusů zničit Rusko. Máte o tom základní znalosti ze školy, paní poslankyně Langšádlová a houf dalších?

Pozn.: V. M. Molotov (9. 3. 1890 – 8. 11. 1986), vl. jm. Skrijabin, ve straně od r. 1906, 1921-1957 člen ÚV, 1921-1930 tajemník ÚV, 1926-1957 člen politbyra nebo předsednictva ÚV podle daných názvů vedení strany, 1930-1941 předseda sovětské vlády, 1941-1957 místopředseda sovětské vlády, 1939-1949 a 1953-1955 ministr zahraničí SSSR; 1957 vyloučen z ÚV pro nesouhlas se zprávou N. S. Chruščova o Stalinovi (*podrobně o tom v knize Vzpomínky Molotova Orego 1996*), 1957-1960 velvyslanec SSSR v Mongolsku, 1960-1962 zástupce SSSR v Mezinárodní agentuře pro atomovou energii ve Vídni. Nebude zbytečné vrátit se ke vzpomínkám V. M. Molotova. **Karel Janiš**

Nekonečný seriál o svolávání sjezdu a o nesmrtelném vedení KSČM pokračuje. Sjezd KSČM se měl konat již před rokem na jaře v roce 2020. Rozpory, důkazy o všeobecném úpadku strany se nashromáždily a mělo se již dávno uskutečnit jednání o budoucnosti strany. KSČM ve vazbě na velkoburžoazní vládu čím dál víc mutovala v sociálněliberální organizaci (1) bez samostatnosti, která přísluší straně reprezentující pracující a lidové vrstvy v kapitalistické společnosti. Nově se ukazuje, že strana nemá moc ani nad svými reprezentanty.

Sjezd byl totiž odložen hned třikrát: Nejdříve na podzim roku 2020, pak na jaro roku 2021, nyní na podzim tohoto roku. Již na podzim 2020 vedení KSČM, jeho výkonný výbor (VV) odhlasovalo, že "dá své funkce k dispozici" (2),

ale jak se ukázalo, byl to jen manévr. Vojtěch Filip dokonce zopakoval svou klíčku s tím, že ve vedení strany končí, tentokrát ze zdravotních důvodů.

17. dubna tohoto roku se konalo mimořádné jednání ústředního výboru KSČM, které mělo rozhodnout o odstoupení vedení, které je viněno ze série politických neúspěchů. To také navázalo na podzimní slib, "dát své funkce k dispozici". Pro odvolání, a to i předsedy KSČM Vojtěcha Filipa, hlasovala většina členů tohoto orgánu, ale nebylo dosaženo potřebných 2/3, které zakotvují stanovy. Jediný, kdo naplnil slib daný členy VV a vyslechl volání většiny, byla Kateřina Konečná, která odstoupila z funkce místopředsedy. Zbytek zůstal na svých místech. Předseda Vojtěch Filip prokázal opět schopnost překročit rozhodnutí tohoto jednání a do médií bezostyšně prohlásil: "Já si myslím, že celé vedení dopadlo přibližně obdobně, to znamená, na tu ztrátu důvěry chybělo od 15 do 20 hlasů, tak si myslím, že **ten mandát je docela silný**," okomentoval svůj výsledek Filip. (3)

Většina členů orgánů, která hlasuje pro odvolání – to ovšem není silný mandát, ať už podle jakéhokoli měřítka.

Abychom ilustrovali, jak je vnímáno dění v KSČM zvenku, odcitujeme obsáhlejší rozhovor s politologem Oskarem Krejčím pro Časopis Argument z 17. 5.:

"Přiznám se, co se děje v KSČM, to jsem ještě neviděl. Současný předseda byl zvolen před 15 lety. A od té doby ta strana v podstatě zaznamenala jediný volební úspěch, to jsou volby do Poslanecké sně-

movny v roce 2013 – to byly mimořádné volby. A jinak všechno, na co tohle vedení Komunistické strany Čech a Moravy ve volbách sáhlo, šlo dolů. Přesto to vedení se udrželo. Jak to dokáže, to je malý zázrak.

Když se podíváš na poslední zasedání ústředního výboru (17. 4. 2021), tam 46 lidí proti 29 hlasovalo za to, aby vedení odstoupilo. 46 versus 29, a přesto to vedení zůstalo. Protože mají ve stanovách dvě třetiny na odvolání.

To vedení, to jsou lidi... já to přiznám se ani nechápu, jak někdo může, když má takhle z ostudy kabát, držet se zuby nehty funkce a nepustit to někomu, ať to zkusí někdo. Třeba mu to půjde líp. Vždyť jde o věc!

V současné době v KSČM probíhá pokus o svolání mimořádného

sjezdu. Pokud jsem informován, tak na svolání mimořádného sjezdu potřebujete výzvu 29 okresů. V současné době těch okresů, které vyzývají k svolání sjezdu je 31. A děje se něco? Neděje! Ten sjezd by se teoreticky vzato měl konat v poslední nebo druhé dekádě června. Jenže do toho přijde vedení a začne říkat: 'Nejsou zvolení delegáti'. Přitom delegáti jsou zvolení, ale když je mimořádný, tak by měly být i mimořádné krajské konference a znova se to vedení udrží. Přiznám se, něco takového jsem ještě neviděl. Říkat si v takové souvislosti demokratická strana, to je opravdu kus odvahy.

To, že je kryje veřejnoprávní televize ale i ostatní média, to je další zázrak. Protože informace, které jak říkám jsou veřejně dostupné. Ale že by někdo se pokusil zanalyzovat, jak je vůbec možné, že za této situace nedochází ke změně vedení Komunistické strany...

Jak říkám, to mi rozum nebere. Sociální demokracie začíná být čitelná, KSČM je nečitelná.

Ta kádrová krize na levici trvá a pravděpodobně, když nedojde k nějaké změně, ty volby do Poslanecké sněmovny pro parlamentní levici dopadnou velmi špatně..." (4)

Pokud jde o vývoj po tomto rozhovoru, opravdu se shromáždilo dostatečné množství okresů zakotvené ve stanovách, které požadují svolání sjezdu. Vojtěch Filip se ovšem pokusil tyto okresy skandalizovat, zpochybnit jejich jednání, podpásově zaútočit na členy, které tyto výzvy iniciovaly. Podle stanov tato (Dokončení na straně 9)

(Dokončení ze strany 8)

výzva měla zahájit přípravu sjezdu, kde by všichni předložili výsledky své práce. Ovšem vedení udělalo ještě jeden trik, přestože k tomu nemá žádné oprávnění, předložilo ústřednímu výboru KSČM na jeho zasedání 29. 5. hlasování o konání mimořádného sjezdu. Podle našich informací pro návrh hlasovalo 37 přítomných, proti bylo 35. Nebyla to ovšem většina členů orgánu přítomných na začátku, což je vykládáno jako důvod, aby se mimořádný sjezd nekonal.

Vojtěch Filip do masmédií vystoupil opět se svou originální interpretací toho, že nemá většinu v žádném hlasování a vysmál se straně, v jejíž je čele, přímo do tváře: *"Nakonec jsme se shodli, že příprava je dostatečná a má dynamiku a že sjezd nebudeme organizovat".* (5)

Do tohoto obrazu lze doplnit bezzubost případných konkurentů nebo alternativních proudů v KSČM. Levice je prakticky neviditelná a není schopna vyjádřit svou alternativu. Když Vojtěch Filip překroutil před celou členskou základnou výzvu jednoho z okresů k mimořádnému sjezdu a zcela v rozporu s proběhlým demokratickým procesem označil tuto výzvu za iniciativu jednoho z představitelů této levice, ta nebyla schopná podat stejně výraznou a hlasitou odpověď. Tím aktivně sekundují tomuto odumírání strany.

Strana, která se sebou nechá takto bez odporu manipulovat ať už jakkoliv vysokým funkcionářem, si možná takové vedení zaslouží. Ale pracující této země, kteří si před sto lety vytvořili svůj předvoj, svou zbraň pro boj s kapitalismem a válkou, stranu, jež byla schopna tak velkých věcí, jako vést budování socialismu, si takové zahánění, takovou frašku rozhodně nezaslouží.

O-K

(A. L. z webu ksm.cz/nazory-a-polemika)

Odkazy:

- (1) <http://ksm.cz/dokumenty-ksm/4306-ksm-k-vysledkum-krajskych-voleb>
- (2) <http://ksm.cz/z-domova/4434-mimoradna-schuze-vedeni-kscm>
- (3) <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/kscm-podrzela-vojtecha-filipa-zustal-predsedou-strany/r~6767b8229f7e11ebb0fa0cc47ab5f122/>
- (4) <https://soundcloud.com/user-646719169-940278170/problem-babise-je-ze-jede-na-tygru-kdyz-z-nej-seskoci-sezere-ho>
- (5) https://www.denik.cz/z_domova/sjezd-nebude-kscm-vedeni-20210529.html

★ ŠLI PŘED NÁMI

Josef Hybeš

– 100. výročí úmrtí

19. července 1921 zemřel jeden z průkopníků socialismu v našich zemích, skromný a obětavý člověk, Maršál chudých Josef Hybeš.

Odešel vynikající novinář, redaktor dvou dělnických novin ve Vídni, kde žil v letech 1867-1884, prostějovského Hlasu lidu (1886-1887), brněnské Rovnosti (1887-1894 i později), Textilníku (1894-1901), Posla lidu v Plzni (1893-1894).

Byl to sjednotitel a organizátor dělnického hnutí u nás i v celorakouském měřítku (sjezdy sociálních demokratů v Brně a Hainfeldu 1887-88), účastník kongresu II. internacionály v Paříži 1889 a v Curychu 1893, kde se setkal s B. Engelsem, organizátor stávek a demonstrací dělnictva počínaje květnem 1890 v Brně-Pisárkách, poslanec rakouské říšské rady (1897-1918), moravského zemského sněmu (1906-1918), Revolučního národního shromáždění (1918-1920) a senátor zvolený v roce 1920.

Vždy vystupoval a jednal jako „*Chudoby zástavatel*“, nadšený přívrženec VŘSR, marxistické levice v naší sociální demokracii, autor rozsáhlého pojednání Křížová cesta socialismu (1900), *Dějiny Rovnosti* (1904) a mnoha článků a statí v dělnickém tisku, jen velmi těžko spočítatelných. Jsou v tiskovinách výše uvedených.

Posledního půl roku prožil Josef Hybeš v sanatoriu v Dolní Lipové a v nemocnici u sv. Anny v Brně. Zotavoval se po záchvatu mrtvice, kterou byl postižen při projevu v Senátu v prosinci 1920, v něm odsoudil útisk a násilí proti účastníkům prosincové generální stávky. Srdce nevydrželo urážky a nadávky „*demokratických*“ senátorů. Pohřeb Josefa Hybeše 23. července 1921 se stal nevídanou manifestací obdivu a hluboké úcty k životu a působení **Maršála chudých**. Na 60000 lidí se řadilo do smutečního průvodu u Dělnického domu na Marxově ulici (dnes Spolková).

Literatura:

Otakar Franěk, Maršál chudých, Kruh 1980.
O. Franěk a A. Verbík, Josef Hybeš, Práce a vzpomínky, Dokumenty, Foto přílohy, Blok Brno 1976.
Josef Hybeš, Výbor z článků a projevů, SNPL Praha 1956 – vybral a studii i poznámky napsal Otakar Franěk.

Karel Janiš

■ **NOVÉ MUTACE UŽ JSOU.** Nové mutace koronaviru jsou britské, africké a bůhví odkud a jejich účinek je nebezpečnější. Jsou i u kůrovce, který ničí stromy. A ptačí chřipka již zlikvidovala desetitisíce odrůd drůbeže. Pokud jde o koronavirus, od jeho výskytu na počátku roku 2020 existují spory na téma Virus a paragrafy, jak nazval svůj článek Jan Keller 20. listopadu 2020 v Právu. Je možné při existující nejistotě podat u každého navrhovaného opatření takové zdůvodnění, aby to soudy a právní vědce uspokojilo? Otázkou je, nakolik jsou soudy kompetentní posoudit, zda zdůvodnění každého z přijatých opatření je dostatečné? Jakým způsobem to chtějí věcně, nestranně a objektivně? Ani virologové, epi-

demiologové a imunologové se neshodují v tom, v jak vážné situaci jsme, jaká opatření přijmout, které kroky jsou nedostatečné a které naopak zbytečné. Na základě kterých sbírek zákonů, jakých paragrafů a kterých částí Ústavy budou právníci zcela apoliticky rozhodovat o tom, které z opatření vlády je vhodné a přiměřené?

■ **Martin Zvěřina** v článku v Lidových novinách 26. března 2021 už titulkem Kolik mrtvých žádá Ústava? komentoval nález Ústavního soudu z 25. března 2021, že není oprávněn hodnotit rozhodnutí vlády o vyhlášení nouzového stavu, a současně vyhlásil, že vláda postupovala špatně. Tohoto rozporu si všimli někteří z ústavních právníků a své kolegy kritizovali. Autor článku uvádí tehdejší počty nakažených až k 9466, když nápor na nemocnice kulminoval. Na co měli hejtmani a vlády čekat s vyhlášením nouzového stavu? Co velký počet nakažených a co kolaps nemocnic? Jediné kritérium, před kterým by ústavní soudci byli ochotni bezpodmínečně kapitulovat, jsou mrtví. Jenže kolik mrtvých by soudcům stačilo? Pět, padesát či pět set? Autor článku předpokládá, že po tomto rozhodnutí Ústavního soudu bude opozice vládu vždy vhnět do podobných pastí a bude tlouci oběma konci hole. Do politiky se schopným lidem moc nechce, kouká z toho nepohodlí, ztráta soukromí, nezřídka i ztráty finanční. Daleko lepší je být soudcem Ústavního soudu a předstírat před celým světem, že senátoři jsou andělská legie stojící na stráži ústavnosti, zatímco vládnoucí část sněmovny jsou lumpové. Senátoři usilují jen o větší chaos, a tedy i mrtvých. Jenže tohle Ústavní soud zvažovat nechce. On stojí objektivně na stráži právního purismu, i kdyby kvůli tomu museli lidé umírat. *(Jestlipak si článek v Ústavním soudu přečetli, zejména jeho předseda? Asi nikoliv, ten má starosti, jako např. že v čele vlády je bývalý komunista, agent*

Státní bezpečnosti, i když on sám byl členem KSČ...)

■ **VRBĚTICE** - Po sedmi letech od výbuchu ve skladišti zbraní a munice v obci Vrbětice za účasti dvou ruských rozvědků. Naplno propukla protiruská nákaza, která na rozdíl od nákazy koronavirem je nevyléčitelná. Šlo hlavně o zbavení dostavby Dukovan ruskou firmou. To vše ostatní jsou znečištěná ovzduší prskávkami a dýmovnicemi např. vždy poslední den v kalendářním roce. Svými usneseními vyniká zejména Senát, který vyzval vládu, aby vypověděla smlouvu s Ruskem a vyprovodila domů všechny z ruského velvyslanectví v Praze až na velvyslance. Naplno několik hodin denně ČT 24 zapojila představitele opozice, politology a další, aby to pořádně Rusku a jeho představitelům posolili.

■ **POSLANEC BEZ ROUŠKY A RVÁČ ZAPLATÍ POKUTU.** - Na tom se usnesla Sněmov-

na. 90000 a 800 Kč hrubého berou měsíčně poslanci, poslankyně, senátoři a senátorky, což je přes 2,5 mil. korun. Ale jen asi 20 členů, členek Sněmovny nezastává žádnou další funkci, např. předsedy či místopředsedy výboru, podvýboru, klubu poslanců té či oné strany nebo hnutí s přednostním právem vypovídat se třeba před celým národem, pokud televize živě vysílá jejich projevy v duchu Antibabišismu a Antizemanovštiny. Jejich projevy vystihl velmi dobře politolog Lukáš Jelínek v Právu 14. dubna 2021 v článku s titulkem Opozice jak z Cimrmana. Jejím pracovním nástrojem je převrácení věci proti předchozímu či obvyklému stavu. Utahuje kabinet protiepidemické šrouby? Opozice žádá rozvolnění. Zmírňují opatření? Opozice se rozčiluje nad nezodpovědným hazardem. Fungují rezorty normálně? Opozice žádá odchod ministrů. Je ministr odvolán? Opozice straší chaosem. Takovou politiku by nemyslel ani Jára Cimrman *(kterého v anketě považovali mnozí za nejlepšího Čecha, jak se zaradoval jeden 85letý Svěrák, který ho přivedl na svět)*. Některým geniům ve Sněmovně má státní pokladna co dělat, aby je vyplatila. Např. poslanec Kupka je současně starostou obce, v níž bydlí, nyní i náměstkem středočeské hejtmanky. Nebo poslankyně Černochová je starostkou v jedné městské části Prahy, předsedkyní jednoho výboru a místopředsedkyní druhého, vždy pro obranu a bezpečnost země atd. atd. Nebylo by lepší, kdyby těch 281 lidí zůstalo ve svém původním povolání, z něhož by byli omluveni pro případ zasedání komory Parlamentu s určitou částkou za členství v nich, s dietami apod.? Jejich *(Pokračování na straně 11)*

**STŘÍPKY
O DNEŠKU**

členství v té či oné komoře je jejich zaměstnáním, někteří z nich jsou již z povolání poslanci, např. Marek Benda, který si nedávno stěžoval, že mu 1/4 mil. nestačí. Jak to, že při zahájení Sněmovny je čten seznam – z pracovních důvodů nepřítomní ti a ti, od 14.00 do 18.00 nebo po celé jednání?

❑ ČESKÁ REPUBLIKA JEDNÍM VOLEBNÍM OBVODEM? - Jde o titul článku v Právu 12. března 2021. Profesor Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze Aleš Gerloch uvádí, že politické strany jsou většinou proti, Ústavní soud nezrušil 14 nestejně velkých volebních krajů. Volební kraje při volbách do Sněmovny ztrácejí smysl své existence, mají samozřejmě smysl pro volby do krajů. Aleš

Gerloch připomíná klíčová ustanovení Ústavy. Podle čl. 2 je lid zdrojem veškeré státní moci, vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. Podle čl. 18 se volby do Poslanecké sněmovny konají tajným hlasováním na základě všeobecného a přímého volebního práva podle zásad poměrného zastoupení. Podle slibu poslance a senátora mají svůj mandát vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího svědomí a vědomí. Podle čl. 26 vykonávají svůj mandát osobně, v souladu se svým slibem a nejsou vázány žádnými příkazy. Aleš Gerloch podle těchto ustanovení Ústavy považuje argumenty, že poslanci musí být voleni v krajích, za liché, protože lid je tvořený všemi občany ČR. V ústavně nastaveném rámci působí volební systém poměrného zastoupení optimálně, je-li aplikován v měřítku celého státu. Celostátní podoba organizace voleb je známá z voleb prezidenta republiky a z voleb do Evropského parlamentu. Podstatné je, že by všichni občané vybírali ze všech uchazečů, kteří je chtějí zastupovat a naplnila by se tak ústavní maxima, že zdrojem státní moci je lid. Avšak až na hnutí ANO všechny politické strany a hnutí se dohodly na volbách do Sněmovny podle 14 krajů, které jsou totožné podle území a podle voleb do obou komor Parlamentu ČR. A již už se špičky obou koalic – Piráti a STAN i SPOLU postavily na první, druhá místa na kandidátkách. Hrozí prý nebezpečí, že např. Fialu, Adamovou, Richterovou a další neznají na venkově a po volbách bychom o ně přišli při jednáních ve Sněmovně vysílaných přímo v televizi. A navíc – i když dnes existují koalice, předseda ODS řekl, že po volbách se rozejdou do tří samostatných poslaneckých klubů s právem přednostního vystoupení na jednáních Sněmovny, předsedu a místopředsedu klubů s možností zaplatit si bohatý oběd nebo

večeři atd. Prezident republiky již řekl, že pro něho bude důležitý výsledek vítězné politické strany nebo hnutí tak, aby pověřil jeho předsedu sestavením příští vlády. Předseda Pirátů si okamžitě vyžádal přijetí u prezidenta.

Jak vidět, jde členům obou komor Parlamentu ČR o jejich dobré finanční zabezpečení, Ústava a rozhodnutí Ústavního a Nejvyššího správního a dalších soudů je zajímají potud, když je mohou využít, spíš zneužít v tlaku a nátlaku na premiéra a prezidenta republiky. To se mohou vykiččet, jak je to či ono opatření vlády protiústavní, nezákonné. Chtějí počty, plán

vlády na další překonání epidemie, který nemá vláda a oni vědí, jak na epidemii, mají koalici smlouvu s koronavirem, který jim prozrazuje, kdy a kde se vyskytne příště – jak jste ubozí.

❑ FIALA TO OPRAVDU NEUMÍ. - To je název obsáhlého

rozhovoru, který Václav Klaus st. poskytl Mladé frontě DNES 10. a 11. dubna 2021 k 30. výročí vzniku ODS 20. dubna 1991 v Olomouci. Připomíná období 1992-1994 a 1996 a 1997 první dvě vlády Václava Klause s lidovci a s ODA, tzv. sarajevský atentát 18. listopadu 1997 a vznik Unie svobody Jana Rumla s Ivanem Pilipem, volby do Sněmovny 19. - 20. června 1998 a uzavření opoziční smlouvy s ČSSD Miloše Zemana, 1. ledna 2000 – rozhodnutí o zřízení krajů a první krajské volby 12. listopadu 2000 atd. atd., 14. prosince 2002 byl předsedou ODS zvolen Mirek Topolánek, 6. prosince 2008 se Václav Klaus na kongresu v Praze vzdal funkce čestného předsedy ODS a odchází z ODS pro zcela jiný pohled na ODS s Topolánkem. 13. dubna 2010 nastupuje do čela ODS Petr Nečas, který skončil 13. června 2013 jako předseda vlády a 19. ledna 2014 jako předseda ODS. Nastala éra Petra Fialy jako předsedy ODS. Když píše Nečas do sborníků V. Klause, má to vždy v hlavě srovnané a jeho myšlení se diametrálně liší od kvazi politologů dnešní doby a je velká škoda, že nechal dojít k situaci. Je šokován názory Miroslavy Němcové, strašně se jich děsí a nechce je komentovat. Podle V. Klause si musí stranickou politikou projít, které se Fiala ani nedotkl. On tu politiku prostě dělat neumí. Někdo musí být profesorem, vedoucím katedry politologie, děkanem fakulty a rektorem univerzity. To jsou strašlivé hodnoty. Ale předseda politické strany je trochu něco jiného. Teď to naráží, strašlivě. Vznik koalice ODS, TOP 09 a KDU-ČSL považuje Klaus za nepochopitelný pokus vytvářet další neprůhledný, nezřetelný konglomerát několika (Pokračování na straně 12)

politických stran. Tudy cesta nevede. ODS neví, že svět se stává postideologický a postpolitický zvláště tragicky v době epidemie. ODS vede českou pravici do záhuby *(je užitečné připomenutí cesty ODS, jde o námět pro sepsání dějin ODS, to by dnešní předseda ODS uměl. Nemá ale čas. V denní politice by byl rozhodně lepší hejtmán jižních Čech, je ve styku s lidmi!)*.

□ PREZIDENT REPUBLIKY K PŘÍPADU VRBĚTICE - V projevu na TV Prima 25. dubna 2021 řekl, že po 6 letech od události BIS zjistila účast 2 ruských agentů při výbuších munice. Po prostudování všech materiálů dospěl k závěru, že jsou dvě varianty události: neodborná manipulace s výbušninami nebo účast 2 ruských agentů. Vyjádřil plnou důvěru Nejvyššímu státnímu zastupitelství a Policii ČR při vyšetřování obou verzí. I když jde o vážná podezření, nutno najít důkazy. Potom teprve možno odsoudit.

Pokud se neprokáže vina 2 ruských agentů, šlo o zpravodajskou hru s velkými možnými následky pro náš vnitřní život. Pokud se prokáže přítomnost agentů, bude Rusko vyřazeno z výstavby Dukovan. Následovala vichřice, jak hejno supů se vrhli na kořist, na prezidenta republiky. Jak může pochybovat o tom, co uvedla Bezpečnostní informační služba, jejíž kvality ocenila americká CIA oceněním jejího ředitele? Předseda Pirátů, předseda poslanců KDU-ČSL, poslankyně Langšádlová s protichemickým ošacením pro atomovou válku s Ruskou federací, frontmanka TOP 09, což je zvláštní případ vůbec, předseda Senátu s náměstkyní a další. Šlo o stejnou skupinu, doplněnou dalšími politiky, bývalými náčelníky generálního štábu Armády ČR – zejména Šedivý mluvil o teroristickém napadení ČR, a dále druhý po generálním tajemníkovi NATO arm. gen. Petr Pavel, možný prezident republiky v roce 2023 – to by v hlavním stanu NATO zajásali atd. Celý týden po 17. dubnu 2021, kdy premiér a ministr vnitra oznámili zvěst o účasti dvou ruských agentů, láterčili, jak to, že se prezident republiky nevyjádřil, co si to dovoluje, čeká prý na vyjádření Kremlu atd.

A po projevu prezidenta republiky byla to právě Peckarová-Adamová, že to byl projev pro Kreml. Její projevy jsou vždy vybočující z normálu, pokud např. hovořila o Protektorátu Čechy a Morava. Její možná zkušená psychologové Honzák a Nešpor stále se usmívající nad dnešní situací, by jí mohli přečíst Výnos o zřízení Protektorátu Čechy a Morava Adolfa Hitlera ze 16. března 1939 tak, jak byl uveřejněn ve čtvrtletníku Výboru národní kultury Lída v čísle 1/2021.

Ona neví, že tento časopis vychází, což ji neomlouvá, a číst v něm? To je asi pod její důstojnost, která se jinak vyjadřuje k dění vůbec, nechybí. A nyní po projevu prezidenta republiky budou pokračovat ve snaze vyvolat předčasné volby, vyslovit nedůvěru Babišově vládě, rozpustit Sněmovnu – potřebných 120 poslanců nemají atd. Miloš Zeman řekl, že vláda by i demisi dokončila do voleb v říjnu 2021.

□ POŘÁDNĚ TO BOUCHLO. - Když Ondřej Neff v Lidových novinách 19. dubna 2021 neusmívá se nejabsurdnějším možností. Pokud parlament nepodnikne ústavní kroky nejlépe ke zbavení Miloše

Zemana jeho funkce nebo alespoň k zásadním sankcím, pak si zasloužíme, co si vykoledujeme. Ten člověk se chová jako vlastizrádce a jako s takovým by se mělo s ním naložit. A Neff pokračuje v tom smyslu, že Rusové prostřednictvím své páté kolony

u nás znemožnili instalaci amerického radaru v Brdech. O to líp se jim vrazilo do Vrbětčích. Rozhodli jsme se pro Západ před třiceti lety, tak nenechme nikoho zařadit zpátečku. Ať je to muž s bombou nebo prezident republiky. V tomto duchu pokračoval Neff v Lidových novinách 26. dubna 2021. V článku nazvaném Vlastizrada v přímém přenosu komentuje projev prezidenta republiky z 25. dubna o dvou variantách výsledků vyšetřování explozí ve Vrbětčích. Tím popřel všechna rozhodnutí vlády po 17. dubnu. Máme dvě opozice. Jedna je demokratická – hnutí Spolu a Piráti+STAN. Ta druhá je revizionistická – jak komunisté, tak okamurovci usilují o změnu ústavního systému, podporuje ruskou verzi, demokratická zastává opačné stanovisko. Záleží na Andreji Babišovi, na čí stranu se přikloní. Jde o další charakter republiky. Jsme součástí západních politických a vojenských struktur, což je důsledek procesů 90. let. S nástupem Václava Klause se podařilo přitažlivost Západu oslabit a postavil se na stranu proruských revizionistů. M. Zeman jako Klausův nástupce stál na jejich straně vždycky a nepokrytě. Neff si myslí, že Babiš se přikloní k revizionistické opozici, protože ho Zeman může amnestovat, kdyby byl trestně stíhán. *(Klaus a Zeman chtějí změnu režimu? O. Neff přemýšlí a píše mimo realitu.)*

□ OSM MILIARD. - Jen v Právu 22. 4. 2021 bylo uvedeno, že o tolik víc chtějí dodavatelé děl z Francie a protiraketového systému z Izraele. Ministr obrany je z toho nešťastný. Podá demisi, jak vyhožoval, nedostane-li armáda 10 miliard? Děje se tak v době, kdy především zdravotnictví potřebuje značné finance.

(Dokončení na straně 13)

Z členské schůze

Na své členské schůzi jsme se sešli ihned po uvolnění hygienických opatření k probíhající epidemii Covid-19. Všichni, kteří se na všech úrovních společenského života starali o překonání její překonání, si zaslouží naše poděkování a uznání.

Avšak ani v této době se někteří politici nezbavili svých předsudků, osobních zájmů, vzájemné nevrzivosti. Fakty lze doložit, že dokonce politickou scénu svým počínáním, výroky, vyhrotili tak, že se zvýšilo riziko nepřátelství i v mezinárodní oblasti! Potřebuje snad lidstvo válku? Mír je přece to nejcennější pro život každého člověka. Copak naši vládnoucí politické spolu s těmi, co se derou k moci, nechodili do školy? Ti starší přece poznali útrapy 2. světové války a ti mladší se o nich učili ve škole. Což jim nic neříkají slůvka vlastenectví - Slované? Přece krev našich osvoboditelů nebyla prolita proto, aby se svět připravoval znovu na válku. Chce ji snad někdo z čtenářů tohoto článku? Chce ji snad většina lidstva? Nikoliv! Je správné bombardovat cizí území, ničit infrastrukturu, obydlí, zabíjet lidi včetně nevinných dětí? Lidé se přece rodí proto, aby mohli žít, vzdělávat se a rozmnožovat statky pro šťastnou budoucnost lidstva. Válku chtějí jen ti, kterým přináší zisky výroba zbraní!

Porážkou fašismu a nacismu v roce 1945 se zdálo, že konečně zvítězil nový společenský řád, vykoupěný prolitou krví. Podařilo se to zásluhou Sovětského svazu a zemí socialistického společenství, ale jen dočasně. Přes politické chyby a omyly, poválečné období do listopadu 1989 lze hodnotit u nás jako zřízení vyhovující většině obyvatel naší vlasti.

Politickými chybami provázenou „perestrojkou“ v Sov. svazu, rozpadem socialistického společenství se vrátil život těchto zemí - mimo Čínu, Kubu, Nikaraguu a Severní Koreu - do lůna kapitalismu.

Zločiny imperialismu ve světě jsou všem známy!

Střípky - dokončení

❑ **POJĎME DO NAŠÍ MATEŘŠTINY** - Lidové noviny 24. dubna uvedly označení pro muže – popudlivec, vztekoun, prudas, nakvašenec, sršatec, nedůtklivec, svárlivec, hašteřivec. A pro ženy satorie, dračice, saň, lítice, megera, fúrie, xantipa, semetrika, herdekbaba, bába princmetálová.

Čeká nás neklidné léto v politice. Piráti+STAN by chtěli předčasné volby, hnutí SPOLU vyhlásit nedůvěru vládě Andreje Babiše. Obě koalice chtějí totéž, odlišují se, jak vládu Babiše odstranit. Jen aby se jedni i druhí nedivili výsledkům.

kj

V současnosti, kdy se bourají pomníky našich osvoboditelů, přejmenovávají ulice v Praze, navrátila se po 7 letech kvůli dostavbě Dukovan „Vrbětická kauza“. Není jiné cesty, než apelovat na normální zdravé uvažování v předvolebním období. My komunisté jistě volíme naše kandidáty. K volbám ale pozvěme i příslušníky rodin, příbuzné, přátele, známé, spolunájemníky občany s tím, aby dali hlas kandidátům KSČM. Bez početně silného mandátu v Poslanecké sněmovně není KSČM schopna realizovat svůj program. „S lidmi pro lidi“ ve prospěch společenského pokroku a života našich občanů v míru.

Cesta pokroku není ve stále vyvolávané konfrontaci opozice s vládou, ale řešením je „kulatý stůl“ všech politických subjektů k vypracování programu pro nové volební období - ve prospěch prosperity naší vlasti - České republiky.

Členové ZO KSČM 3002 Brno

V květnu jsem z pověření předsedkyně Společnosti L. Svobody Dr. A. Šimkové předal s. Karlovi Janišovi medaili SLS.

Na snímku K. Janiš s manželkou Annou a bývalým spolupracovníkem J. Navrátillem. Jan Korbel

KRAJINA VE STÍNU

Český filmový průmysl zase vyrobil film na současnou politickou objednávku s názvem KRAJINA VE STÍNU. Jeho náplň přesně zapadá do současných kroků s předěláváním nedávné historie – Vlascovi oslobodili Prahu a Koněv je vrah, kterého je nutné polévat červenou barvou.

PROBOHA, CO SE TO DĚJE S ČESKOU HISTORIÍ !

My pamětníci dobře víme, že pro německou stranu historie úmyslně začínala až po skončení války a oni – napravení Němci se ke své válečné historii zásadně nechťeli vracet, vše vykonávali pouze podle rozkazů bývalého vůdce Hitlera. Ten za to mohl a Němci byli v té době pouze pomýleni.

Film svým posláním odpovídá filmu typu *Habermannův mlýn* a je ušitý na politickou objednávku a výhradně na období prakticky od vzniku války, až s přesahem do padesátých let a věnuje se především dobrým vztahům Němců k Čechům, které ani nacismus z tohoto dobrého vzájemného soužití nijak nevytrhl a zcela záměrně se vyhýbá docela krátkému období roku 1938, které s tou následující popisovanou dobou přímo neoddělitelně souvisí.

Podle svědectví našich rodičů byly ještě v začátku roku 1938 dobré vztahy mezi Čechy a Němci, kteří spolu dobře vycházeli, ale z příkazů vyšších německých míst tyto vztahy byly „povinně“ zprětrhány tak, že byla naočkována Němcům nenávisť vůči Čechům vyplývající z jejich rasové nadřazenosti a také vědecky podloženou teorií podřadných ras, do kterých spadali především špinaví Židé a slovanské zaostalé národy. Celý nacismus, který se ani dnes nedá omlouvat, byl postaven na rasových německých principech. Tyto česko-německé vztahy v polovině roku 1938 vypadaly tak, že v principu: *Němec vysvětlil Čechovi, nezlobte se, my s vámi už nesmíme mluvit a stýkat se*. Od poloviny tohoto roku byly z českých-německých dobrovolníků v Německu cvičeni ve zbrani členové FREISKORPSu a současně vyzbrojováni. Tyto polovojenské jednotky v druhé polovině tohoto roku 1938 začaly vykonávat v českém pohraničí záškodnickou činnost a tak ze zálohy členové Freiskorpsu zavraždili přes sto členů jednotek SOS k ochraně našich hranic a na dvě stě jich postřelili. Takže na naše obranné pozice ještě v době míru bylo útoků řada a z archivu Voj. historického ústavu je doloženo, že československá armáda v době míru přišla o 600 mužů. Vyhrocení celé situace nastalo v září 1938, kdy šlo o přímé útoky na četnické stanice v pohraničí. Počty zabitých civilistů nejsou přesně zjištěné, protože všechny doklady o zahájení šetření těchto vražd ze zálohy, byly předány německé straně při záboru pohraničí a dokumenty byly německou stranou skartovány. A hotovo.

Tomu všemu se zmíněný nový film zcela záměrně vyhnul. To, že zfanatizování, tehdy ještě čeští

Němci, německy volali, že chtějí do Říše a při tom si iniciativně měnili státní příslušnost na německou, to film také nezdurazňuje. A tento důvod zřeknutí se československého občanství a aktivní spolupráce s nacistickým režimem byl důvodem k jejich vysídlení – k odsunu po skončení války. Takto to bylo a to se nedá nijak zvrátit, ani režijně dobře udělaným filmem.

Během protektorátu Němci uplatňovali své právo nadřazené rasy, měli vyšší přiděly potravin, než Češi a k Čechům se skutečně chovali nadřazeně. Zatýkáni odbojářů a věznění rodin těch, kteří přešli do zahraničního odboje film také nezmiňuje. Ve filmu je zamčena genocida Židů – kdy se stavěly likvidační Německé koncentrační tábory (NKT) s plynovými komorami a se spalovacími pecemi na likvidaci popravených Židů. Věznice v Drážďanech byla téměř výhradně určena k likvidaci československých vlastenců.

Nejvýrazněji se film věnuje bezprostředně poválečné době – divoký odsun, řádění Rudých gard apod, ale nepřipouští se skutečnost, že vláda obnoveného Československa vznikla v Košicích v dubnu 1945, ale prakticky pracovat mohla začít až po osvobození. Byly to logické, odsouzené hodné činy, ale také důsledky pětileté poroby v protektorátu koncem léta 1945, protože v poškozené republice a samotné poškozené Praze se jednotlivá ministerstva nemohla zřídit během jednoho měsíce. A až od doby zahájení práce čs. vlády se odsun řídil organizovaně a probíhal až do zimy 1945 (byl pro zimní podmínky přerušen) a pokračoval v r. 1946 a končil v říjnu. Je také skutečností, která se opět přehlíží, že divoký odsun a řádění rabovacích Rudých gard nebylo nikdy řízeno státem, ale byly to excesy jednotlivců a skupin. A nejprve se musela vytvořit československá armáda, policie a další složky, které následně v obnovené republice začaly dělat pořádek. Toto vše tvůrce filmu vůbec nezajímá.

Přesto obraz vytvořený filmem předkládá Němce v těch nejkvalitnějších povahách a vyhýbá se jejich řádění – coby gestapáků. Tam přešla řada bývalých českých Němců, ti zpracovávali dopředu a důsledně seznamy českých sociálních demokratů a komunistů a ti byli ihned po vyhlášení protektorátu zatýkáni a nastupovali do vznikajících NKT. Podmínky těchto koncentráků byly tak kruté, že se z nich vrátila slabá pětina jen těch, kteří nebyli odsouzeni k trestu

STRUČNĚ O ČTVRTLETNÍKU VNK LÍPA Č. 4/2020

Petr Žantovský krátce hovoří o průběhu 2. světové války s důrazem na události na sovětsko-německé frontě. V roce 1942 selhával na ní sen o rychlém vítězství hitlerovců, kteří zamrzali v marném boji o sovětská města v podmínkách, na něž nemohli být připraveni. Uvádí, že 8. listopadu 1942 Hitler hovořil v Mnichově na téma Osudový boj dvou světů. Válka se lámala a kdesi za obzorem se objevila naděje, že neskončí vítězstvím hnědého moru. Hodně z toho lze číst mezi řádky tohoto projevu. Z delšího projevu Adolfa Hitlera nelze vytrhat věty, aniž by se posunula struktura a vyznění jeho myšlenek. Není to literární skvost, ale nenahraditelný historický dokument, a proto je v plném znění. Opozice k Americe a samozřejmě připomenutí hlavního viníka – mezinárodního Žida. A odkaz na sílu německého idealismu, osud, prozřetelnost a velkoněmeckou mystiku. - Připomínám, že za několik dnů po Hitlerově projevu – 19. listopadu 1942 – byla zahájena velká protiofenzíva vojsk několika frontů Rudé armády, která skončila totálním krachem armád Třetí říše v bitvě o Stalingrad v lednu 1943 a posunem fronty o několik set kilometrů na západ. Podobna skončila bitva u Kursku v létě 1943.

Rudolf Hegenbart v článku Krátké zamyšlení před koncem roku píše o svém dětství a mládí, o hrdinství

smrti pro odboj. Právě ti naši Němci a novočešní říšští občané se značně podíleli na odhalování odboje a udávali, vždyť byli velmi dobře znalí místních poměrů. Byli mezi nimi i provokatéři z doby posuzování atentátu na Hendricha. To také tento film nepřiznává.

Naopak Češi jsou zde zobrazeni jako morálně nekvalitní a opravdu nemorální a primitivní lidé, kdy se člověk neznalý bývalé historie, (jejíž výuka se značně v současných školách odbývá), ani nediví, že cílem protektorátu bylo Čechy buď poněmčít a nebo zlikvidovat postupně ty nevhodné tohoto převychování.

Inu *Krajina ve stínu* vrhá stín jen na Čechy. Takový film zcela záměrně přetváří bývalé události do „současných“ a deformovaných, revidovaných pohledů a v mladé české generaci vytváří neobjektivní a úmyslně značně zkreslený obraz. Ten skutečný obraz českého pohraničí a války je objektivně a zcela věrně zachycen třeba ve starším díle s názvem VLAK DĚTSTVÍ A NADĚJE a tuto skutečnost má nyní nahradit toto nové filmové dílo?

A pokud je zde zmiňován film Habermannův mlýn, tak je v něm zcela zamlčena taková nenápadná skutečnost, že české elity, které velmi dobře ved-

budovatelů společnosti po roce 1945, o úspěších socialismu, které se nedají vymazat lži. Pokouší se říct, proč vlastně socialismus prohrál a klade otázky:

Řídili jsme se skutečně a nekompromisně objektivními zákony dialektiky, dokázali jsme dobře vyhodnotit fakta nejen o celé struktuře naší společnosti i o mezinárodním pohybu a zájmech velmocí v dynamicky se měnících poměrech 80. let minulého století s nastupující reaganomikou, thatcherismem, předsedou Tengem rychle reformovanou Čínou na straně jedné a na straně druhé stále viditelnějším úpadkem perestrojového Sovětského svazu i většiny jeho spojenců neschopných z vlastní produkce udržovat nějak vysokou životní úroveň svých obyvatel a narůstající touze po konzumu? Měli jsme dostatečně dobře vzdělané a charakterní osobnosti na klíčových postech? Spousta těchto a podobných palčivých otázek, většinou i po 30 letech od osudného roku 1989 pro velkou většinu z nás, pamětníků, je pořád ještě nezodpovězených. I po 31 letech by se měli mnozí zamyslet a posoudit vlastní podíl na společenských dějích té smutné, koncové etapy. Socialismus v řadě států prohrál, ale to však neznamená, že prohrál svou historickou misi.

Je zde mnoho dalších velmi dobrých článků, úvah i básní, k nimž je nutno se někdy vrátit. **K. Janiš**

ly české obyvatelstvo, nahrazovali Němci postupně a systematicky elitami německými. To fungovalo navenek stejně, ale když se pár dní před osvobozením tyto německé elity vypařily, zůstala zde pouze ta česká lůza, která Habermanna – německého odbojáře, utopila na jeho vodním kole.

Nikoho ani tvůrce toho filmu tehdy nenapadlo, že kdyby se vědělo, že Němec Habermann je vlastně podporovatel odboje, tak by jistě byl dávno zajištěn gestapem a konce války by se nedočkal

Takže *Krajina ve stínu* by měli teď promítat ve všech školách a vytvářet tak v mladé generaci úmyslně převrácený dojem o vývoji, průběhu a konci Druhé světové války, o velikém rozdílu mezi kvalitní nordickou rasou a omezeností rasy slovanské i z hlediska jejich „ubohé“ morálky.

Proč takovou proti pravdě postavenou filmovou tvorbu podporuje naše Česká republika. Proč se musíme navzájem stále seabemrskat a hledat dnes všude možné jiné vzory a opět v zahraničí a vlastně, na čí pokyn?... Proč tak masivně v poslední době útočí proti této republice médií a v tomto případě i s filmovou tvorbou - proti vlastnímu národu a to s plnou podporou vlastního státu?

BUK

Naši prázdninová jubilanti

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo blahopřejí k narozeninám a přejí zdraví a dlouhá léta naší MěO. Děkujeme za práci pro sociálně spravedlivější společnost.

Červen

Jiří Peňáz	Karel Grünwald
Jiří Hemzal	Alois Barák
Danuše Milotová	Radoslav Marek
Aleš Finstrle	Anna Niklová
Ivan Svoboda	Berta Löfflerová
Miroslav Kučírek	Ludmila Matyášková
Vladimír Zelinka	Zuzana Hudečková
Zdena Korčáková	Kamila Zezulová
	Richard Novák

Červenec

Oldřich Drápal	Srpen
Jana Grünwaldová	Jan Navrátil

Člen ZO 1600 Brno-Líšeň soudruh Břetislav FIŠER se 12. srpna dožívá 50 let. Členové ZO přejí jubilantovi vše nejlepší, pevné zdraví a osobní pohodu. K přání se připojuje i redakce Echa.

Významné výročí slaví i naše redakční spolupracovnice Zdena Korčáková. Jménem zbývajících tvůrců oblíbeného čtení Ti přejí zdraví, štěstí a ještě dlouhá spokojená léta. Jan Korbel

Soudružky a soudruzi,

letní měsíce se nezahlazitelně blíží a kromě pobytu v přírodě s nejbližšími nás čeká horké léto v politickém dění. Velmi výstižně ho charakterizoval v Lidových novinách 6. května 2021 Martin Zvěřina: Místopředseda vlády Jan Hamáček, nařčený vlastizrádce, vyhrožuje žalobami i trestními oznámeními. Opozice odpovídá: neomluvíme se za nic, hanba mu. To je obraz české politiky posledních měsíců. Kdo použije větší kladivo, drsnější příměr či připsípe protivníkoví odpornější zločin, má pocit vítěze. Tolik Zvěřina. Dodávám, že za vítěze se považuje předseda Pirátů, neobvyklý nejen účesem, ale i způsobem, jak se dere k moci, již dvakrát navštívil prezidenta republiky, aby byl v čele příští vlády. **K. Janiš**

Žijí v našich vzpomínkách

- Od května 2011 soudruh profesor MUDr. **Bohumil Bednařík**.
- Od května 2016 soudruh Ing. **Vladimír Štroner**, primátor města Brna v letech 1971-1976, dlouholetý funkcionář strany na různých úrovních; člen MěV KSČM a vynikající předseda MíV KSČM Brno-střed Ing. **Josef Lízal**.
- Od června 2006 řídící učitel soudruh **Milan Kalivoda** z Brna-Vinohrad, autor mnoha básní i článků s kritickým pohledem na současné dění, čtenáři vyhledávaných v občasníku Echo a také aktivní členové MíV v Brně-Slatině soudruh **František Mozga**, pplk v. v. a soudruh **Zdeněk Sýkora** ze ZO KSČM 1103, který vyučoval v Halenkově, v Brně v Líšni a ve Slatině, kde inicioval dílnu a skleník i školní zahradu; po listopadu 1989 předmět dílny a pozemky přestál a na místě byly postaveny dvě budovy mateřské školky. Soudruh Sýkora byl postupně krajským i ústředním školním inspektorem.

V našich vzpomínkách žijí uvedení soudruzi jako lidé skromní, kteří i po listopadu 1989 zůstali věrní myšlenkám sociálně spravedlivé společnosti.

Čest jejich působení a památce!

Navždy jsme se rozloučili

Ve věku 80 let zemřel soudruh **Emil Svatoš**, který byl místopředsedou ZO KSČM 2202, delegátem několika městských konferencí KSČM a vždy byl na našich kandidátkách pro volby do zastupitelstva v Brně-Slatině. V naší paměti zůstane s. Svatoš jako příklad odpovědného plnění svěřených výkonů svěřených funkcí, hlubokého komunistického přesvědčení, vzácně skromného a vstřícného zejména k potřebným lidem. **Čest jeho památce!**

Karel Janiš

